

[Alfred Jørgensen.]

forholdet af justitsministeriet kan hæves, når adoptanten og adoptivbarnet er enige derom og adoptivbarnet har opnået myndighedsalderen, eller når adoptivforældrene er døde, og jeg ser også en rimelig begrundelse for en ophævelse i følgende af forslaget nævnte tilfælde: for det første, at adoptivbarnet viser sig at lide af åndssvaghed eller sindssygdом i en sådan grad, at det ville være åbenbart ubilligt at forlange forholdet opretholdt, og lidelsen hidrører fra tiden før adoptionen, uden at adoptanten var bekendt dermed; for det andet, at adoptanten har forbrudt sig groft mod barnet eller i væsentlig grad forsømmer sine forpligtelser, eller såfremt ophævelse skønnes at være af væsentlig betydning for adoptivbarnet, og for det tredje, at adoptivbarnet har forset sig groft mod adoptanten, eller det på grund af groft lastværdigt forhold hos adoptivbarnet ville være ubilligt at forlange adoptivforholdet opretholdt. På den anden side har jeg med tilfredshed bemærket, at bestemmelsen om legemlig mangel som ophævelsesgrund ikke er medtaget i lovforslaget.

Når det ærede medlem fru Erna Sørensen mener, at betegnelsen „åndssvaghed“ i lovforslagets § 17 bør erstattes med: „evnesvaghed“, er jeg ikke enig heri, da det at være evnesvag jo i den almindelige sprogbrug er enstydigt med at være sinke; sinke er børn, som ikke kan følge med i deres klasse, men må være omgængere, og der er vist ingen, der for alvor vil foreslå, at dette udtryk skulle sættes i stedet for åndssvage, som betegner noget langt alvorligere.

På den ene side må adoptivforældrene være klar over det ansvar og den risiko, de går ind under ved at påtage sig en adoptionsforpligtelse, og huske på, at der også mellem forældre og deres egne børn kan opstå alvorlige vanskeligheder, som man må kæmpe sig igennem; og under sådanne forhold må børnene som den svage part have en særlig beskyttelse i lovgivningen. På den anden side har adoptivforældrene naturligvis også krav på lovens beskyttelse, og det kan ikke være i nogens interesse at gøre ophævelsen af et mislykket adoptivforhold så vanskelig, at ingen tør indlade sig på en adoption. Efter lovforslaget åbnes

der mulighed for, at adoption i de nævnte tilfælde kan hæves ved dom, og jeg har den tillid til vort retsvæsen, at jeg anser denne løsning for forsvarlig. Der vil også, selvom vi tør regne med, at lovens bestemmelse herom kun vil finde anvendelse i relativt få tilfælde, efterhånden danne sig en retspraksis, som vil føre til faste tilstande indenfor dette område.

Jeg skal herefter nævne et punkt, hvor lovforslaget fjerner sig, ikke blot fra gældende lov, men også fra de lovforslag, der tidligere har været fremsat og behandlet i begge rigsdagens ting. Jeg tænker her på den udvidede adgang til ophævelse af et adoptivforhold i forbindelse med den nye retsstilling, der sikrer adoptivbarnet en stærkere tilknytning til adoptivforældrene samtidig med afbrydelsen af forholdet til barnets virkelige forældre. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister: Hvilke muligheder åbner der sig for sådanne eks-adoptivbørn? Hvilken skæbne venter der dem? De bliver jo åbenbart ugunstigere stillet end under den gældende lov. At de bånd, der ved adoption er brudt, skal knyttes igen, er en bestemmelse, der er let nok at sætte på papiret, men svær at føre ud i livet.

De bestræbelser, der på dette område udfoldes for at skabe ensartede forhold indenfor de nordiske lande, kan jeg bifalde, ligesom jeg må anerkende den omhu, hvorved lovforslaget er udarbejdet. Jeg vil se med velvilje på lovforslagets gang gennem det høje ting.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne takke for de fremsatte bemærkninger. Jeg tør måske indledningsvis sige, at jeg var en lille smule skuffet over, at næsten alle de ærede ordførere tog forbehold overfor tanken om at indføre kun een form for adoption. Det er et spørgsmål, vi må vende tilbage til i udvalget.

Det ærede medlem fru Nina Andersen understregede betydningen af, at der'he var tale om et nordisk samarbejde — og det ærede medlem fru Erna Sørensen skyndte sig at tage et forbehold.

Det ærede medlem fru Nina Andersen og jeg har jo haft lejlighed til i de senere år at deltage i det nordiske samarbejde, bl. a. på dette område, og for os, der har deltaget